

PROTOKOL O HLAVNÍM LÍČENÍ

sepsaný u Okresního soudu v Olomouci dne **17. 1. 2025 v 12:30** hod.

V trestní věci

obžalovaného: **Mgr. Vladimír Chlup**, narozený 8. 4. 1970
bytem 1. máje 825/4, 779 00 Olomouc
pro přečin присвоjení pravomoci úřadu podle § 328 zákona č. 40/2009 Sb.,
trestního zákoníku

Přítomni:

Samosoudce: **Mgr. Jakub Kučera**
Protokolující úřednice: Hedvika Blatáková
Státní zástupce: **Mgr. Jaroslav Rašendorfer - osobně**, DV 2. 1. 2025, soudu znám
z úřední činnosti
Obžalovaný: **Mgr. Vladimír Chlup - osobně**, DNV, totožnost dle OP
č. 208345172
Obhájce: **JUDr. Tomáš Nielsen - osobně**, DV 2. 1. 2025, totožnost dle
průkazu ČAK č. 13167

Dále v jednací síni přítomna veřejnost. Obžalovaný nebude nikoho z nich navrhopvat jako svědka.

O průběhu hlavního líčení **bude** pořizován zvukový záznam.

Samosoudce zjistil totožnost osob, které se dostavily.

Samosoudce zjistil, že pětidenní lhůta k přípravě od doručení předvolání obžalovanému **nebyla zachována.**

Samosoudce zjistil u státního zástupce a obhájce, že pětidenní lhůta k přípravě od vyrozumění **byla zachována.**

Obžalovaný po poučení **souhlasí** se zkrácením lhůty k přípravě k hlavnímu líčení a žádá o provedení hlavního líčení dnešního dne.

Soud doručuje obžalovanému krátkou cestou do vlastních rukou obžalobu OSZ v Olomouci ze dne 14. 10. 2024, č. j. 3 ZT 107/2022-151.

Obžalovanému poskytnut prostor k seznámení se s obžalobou.

Zahájeno hlavní líčení v trestní věci 4 T 111/2024.

Státní zástupce přednesl obžalobu OSZ v Olomouci ze dne 14. 10. 2024, č. j. 3 ZT 107/2022-151.

Obžalovaný dotázán, zda porozuměl obsahu obžaloby případně připojení se poškozeného.

Obžalovaný byl ve smyslu ustanovení § 206a, § 206b, § 206c trestního řádu poučen, že se může nyní vyjádřit ke skutečnostem uvedeným v obžalobě, zejména zda se cítí být vinen nebo nevinný předneseným skutkem, zda souhlasí s popsáním skutkem, navrženou právní kvalifikací, navrženým trestem, co považuje za nesporné, že má možnost jednat o vině a trestu, že má možnost prohlásit vinu.

Obžalovaný dále poučen ve smyslu ustanovení § 206b, § 206c trestního řádu o možnosti a důsledcích sjednání dohody o vině a trestu a o důsledcích prohlášení viny.

Obžalovaný uvádí: Poučení jsem porozuměl. Nevím, co je špatného na tom použít Článek 21 a 23 Listiny základních práv a svobod, a to ještě navíc obecným výkladem ze strany každého, tzn. občana České republiky. Co se týče jedničky, tak tam je důležité, že instituce mi odpověděly a ta odpověď, si myslím, že je druhé straně známa. **Cítím se být nevinný ve všech bodech.**

Nato přistoupeno k výsledku **obžalovaného**:

Mgr. Vladimír Chlup, gen. č. l. 54, totožnost ověřena podle předloženého OP viz shora. Po zákonném poučení dle §§ 33/1,2; 92/1,2,3; 93/1; 95/1,2 trestního řádu uvádí:

Poučení jsem porozuměl. K věci vypovídat budu.

Ke své osobě obžalovaný uvádí:

Trvalé bydliště mám na adrese 1. máje 4 v Olomouci, kde bydlím. Pracuji v obranném průmyslu pro společnost PRAMACOM-HT, sídlem Na pískách 13, Praha. Momentálně jsem bez mzdy, protože na žádost BIS mi z té společnosti neplatí peníze. K dotazu soudce, zda jsem ve společnosti zaměstnaný na základě nějaké pracovní smlouvy, uvádím, že jsem zaměstnaný podle Článku 23 Listiny základních práv a svobod. Mám výpověď, která byla učiněná v době aktivace Článku 23 Listiny základních práv a svobod. Existuje pracovní smlouva se společností. Ze společnosti jsem dostal výpověď dne 15. 12. 2021. Aktuálně se nesoudím o neplatnost výpovědi. Nemám jiné zaměstnání. Jiné příjmy nemám. Žiji z úspor. Úspory mám v řádu deseti tisíců. Z úspor žiji od 15. 12. 2021. Nemám velké měsíční výdaje, já žiji v rodině, která mě živí.

Obhájce vznáší námitku k výsledku s tím, že nechápe relevanci ke kauze.

Pokračováno ve výsledku obžalovaného: K dotazu soudce, zda rodina je moje manželka, rodiče, děti, uvádím, že ano. Žijí semnou dvě děti. Výživné na děti nemám stanovené.

K věci obžalovaný uvádí:

Jak se dívám na tu obžalobu, tak ta obžaloba vychází z toho, že odkazem na Článek 21, 23 Listiny základních práv a svobod a další předpisy jsem svým vlastním obecným výkladem něco učinil. Já nerozumím přesně tomu jak, když někdo dělá něco s odkazem na Článek 21 a 23 Listiny základních práv a svobod, může učinit něco závadného, zvláště když to dělá výkladem, který je tady požadován za obecný, což je všeobecně závazný výklad podle slovníku spisovné češtiny.

Co se týče té první záležitosti (bod 1.), tak ta reagovala na skutečnost, že Česká republika nevykládala po roce 2009 včetně dostatečné finance na zabezpečení obranyschopnosti na základě dohody ze summitu v Praze z roku 2002 NATO a potom potvrzené v roce 2014 na summitu ve Walesu. Tady je částka 434 miliard přibližně, dneska ta částka oficiálně je 618 miliard korun. Takže tady toto jsem poslal na Evropskou komisi a Evropskému parlamentu, oni mně odpověděli a ve své podstatě já z toho dedukuji to, že Česká republika tímto opatřením má možnost čerpat tyto peníze z programových období, které jsou vyčleněny pro Českou republiku.

K dotazu soudce, zda jsem tu listinu skutečně vyhotovil a tu listinu tak, jak je uvedeno v té skutkové větě, jste zaslal na ta místa, kde je uvedeno, uvádím, že ano. Oni odpověděli, že to berou na vědomí. Já jsem upozornil v té listině to, že kdybych se něčeho nezákonného měl dopustit tímto, tak že na to mají reagovat s tím, že v té době již byla aktivní funkce evropského prokurátora.

K projektu ROBOT uvádím, že je to rychlá obnova bojové techniky s tím, že ve své podstatě to souvisí s našimi závazky v Severoatlantické alianci a myslím si, že ten ROBOT v zásadě je v tuto chvíli i naplňován nějakým způsobem Ministerstvem obrany.

K dotazu soudce, kde by o ROBOTU soud získal informace, uvádím, že existují smlouvy Ministerstva obrany, kde ten ROBOT je zmíněn.

K dotazu soudce, zda ROBOT je nějaká zkratka nějakých oficiálních smluv, to znamená, jedná se o nějaké smlouvy ministerstva třeba obrany, kde je vyloženě uvedeno, že se jedná o nějakého robota, uvádím, že ano, jasně, včetně vysvětlení té zkratky.

Ten druhý, to byla víceméně reakce na to, že v rámci toho ROBOTU je projekt Alfa, což bylo pořízení techniky pro vzdušné síly. V rámci toho proběhla nějaké jednání i s americkou stranou a kongres Spojených států v rámci toho ROBOTU. Jednání bylo mezi mnou a ODC a zástupci americké ambasády. S tím, že vlastně byl zkušebně nabídnut jeden typ vrtulníku tady pro tento účel a česká strana tuto nabídku nevyužila, ale ta nabídka je stále platná, je dostupná i na internetových stránkách. Podle mého názoru nabídku nemusí nikdo využít, ale ten problém byl takový, že Česká republika se zavázala k tomu, že obnoví vojenské letectvo, ke kterému patří vrtulníky. V rámci toho vojenského letectva teda byly poptány nějaké stroje jakoby ve Spojených státech, nicméně současně do hry vstoupil italský výrobce, který už považoval podle evropského práva za možné dodat jakoby svoji techniku. Teďka jde o to, že ten typ toho vrtulníku měl nahrazovat vrtulník EMI 24, který byl v naší armádě dlouhodobě provozován. Tohle se týká ochrany investic, protože ve své podstatě já jsem byl vyzván k tomu, jestli bych nemohl udělat návrh a analýzu specifikací na ten požadovaný vrtulník. Já jsem to z důvodů tak, jak tady jsou víceméně řečeny, že jsem byl v tom Článku 23 od jakési doby odmítl. Tu analýzu po mě chtěl Státní vojenský technický ústav Praha - Kbely jako placenou službu. Já jsem v minulosti takové věci jakoby dělal. Já jsem na to reagoval tak, že to udělat nemohu, ale udělal jsem to potom soukromě tomu člověku.

K dotazu soudce, zda nemůžu, anebo jsem to udělal, uvádím, že v režimu Článku 23 to těžko mohu nějakým způsobem jakoby oficiálně udělat, protože bych se dostal do konfliktu s dalšími Čláky Listiny.

K dotazu soudce, co znamená, že jsem v režimu Článku 23, uvádím, že obecně ústava z hlediska politických práv říká dvě věci, že každý se může rozhodnout, jestli ty věci na správu věci veřejnou bude vykonávat přímo nebo je někomu podstoupí, to je Článek 21, odstavec 1. Potom Článek 22 předpokládá, že to podstoupení vystoupí ze svobodné soutěže politických stran. Mluvím o Listině základních práv a svobod, které se nevážou na činnost podle násilí. A potom je tam Článek 23, který říká, že za dvou podmínek může každý vznést jakoby odpor. Ty podmínky jsou ty, že je znemožněno účinné použití zákonných prostředků a je znemožněna činnost ústavních orgánů. Za těchto podmínek může každý ve své podstatě podat odpor proti tomu, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a svobod založený Listinou.

K dotazu soudce, co to znamená v praxi a v jakém režimu se aktuálně nacházím, uvádím, že ten režim byl v zásadě jednoduchý. V roce 2009, když 10. září plenum Ústavního soudu přijalo nález, který je ve Sbírce zákonů pod číslem 318/2009 Sb. o zrušení Ústavního zákona o zkrácení volebního období nebo funkčního období Poslanecké sněmovny, tak jsem do 19. října 2009 uvažoval o tom, co s tím dělat, protože Ústavní soud nemá pravomoc v České republice rušit ústavní zákony a 19. 10. 2009 jsem na základě určitých zkušeností nebo skutečností došel k tomu, že tady podám ústavní stížnost. Tu ústavní stížnost jsem 2. listopadu 2009 podal a od té doby vlastně do roku 2016 začalo martyrium, ve kterém jsem sedm let prokazoval, že ústavní orgány nebo řekněme lidé, kteří jsou v ústavních orgánech činní, tak se vlastně neřídí Listinou základních práv a svobod, což mi všichni prakticky písemně potvrdili.

Sedm let jsem si dopisoval s různými ústavními orgány, které jsou jakoby uvedeny v Ústavě České republiky č. 1/1993 Sb. a tyto ústavní orgány mi sdělovaly, že se neřídí Listinou základních práv a svobod. Takže jinými slovy, dospělo to do situace, že v roce 2016, když byly, myslím, tenkrát volby do Senátu Parlamentu České republiky, tak mi vlastně Nejvyšší správní soud sdělil, že tu moji argumentaci jakoby přijímá, ale že si dále chce rozhodovat podle svých judikátů, nikoliv podle listiny a podle zákonů s tím, že tam mě označil za nejvyšší ústavní instituci, aniž bych to po něm jakoby chtěl. Takže cílem té celé činnosti, která je mi kladena podle toho Článku 21 a Článku 23

Listiny základních práv a svobod za vinu, tak jsem nechtěl nic jiného, než aby se lidi začali zabývat touto skutečností s tím, že jsem ve všech těch podáních vysvětlil, proč to považuji za důležité. A tady chci jenom říct, že z činnosti orgánů činných v trestních řízení, které se touto věcí zabývaly, tak vyplynulo, že nejvíc jim leží v žaludku právě ten ROBOT, a to z důvodu toho, že tam je v rámci těch finančních prostředků přímo, řekněme, řečeno, že i oni za to nesou tady tímto způsobem odpovědnost. Já říkám za sebe jedno. Já jsem poté, co začala válka na Ukrajině, podal k Obvodnímu soudu pro Prahu 6, kde je místně příslušný generální štáb i Ministerstvo obrany nějaké předběžné opatření, na které mám, pokud pracuji v správě věcí veřejných příjmů, právo.

K dotazu soudce, z čeho to právo plyne, uvádím, že já můžu činit to, co mi na zákonem není zakázáno. Já mám právo na přímou správu věcí veřejných přímo, toto mám jako ústavní právo podle Listiny. Jestliže zbývající ústavní orgány mi říkají, že se listinou neřídí, tak já jsem je chtěl donutit nějakým způsobem, aby se jí začaly řídit, a proto jsem učinil toto podání s tím, že jsem chtěl, aby Obvodní soud pro Prahu 6 tuto věc začal projednávat v projektech, o kterých jsem věděl, že budou stejně řešeny, takže by nevznikla nikomu žádná škoda. A místo toho vlastně nastala situace, že ten soud semnou normálně komunikoval, aniž by mě na něco upozornil, odmítl tady tyto věci, což považuju zase za porušení Listiny podle Článku 38 a já jsem se potom s překvapením dozvěděl, že od soudu, který má ty základní práva a svobody chránit podle ústavy, tyto dokumenty přišly na Státní zastupitelství v Olomouci, což předpokládám, že vůbec tato situace nemohla nastat. To znamená, já jsem od počátku, od 2. listopadu 2009 žádal soudní projednání situace, kdy není zajištěno účinné použití zákonných prostředků z jednoho prostého důvodu, že si Ústavní soud osobuje rušit ústavní zákony a toto potvrdil v roce 2021 v nějakém dalším nálezu a toto považuju za bezpečnostní riziko pro Českou republiku, protože Listina základních práv a svobod je národní implementací Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, na jehož dodržování visí naše členství v Severoatlantické alianci i v Organizaci spojených národů.

To, že jsem v režimu Článku 23 znamená to, že můžu činit cokoliv, co mi listina nezakazuje. To je ve své podstatě jako argumentace, kterou z toho vnímám.

K dotazu soudce, když Listina nepíše nic o tom, že bych nemohl vzít do vazby, tak zda bych toto podle mého názoru mohl učinit, uvádím, že já se mám vyvarovat násilí, to je v Článku 22. Vztít někoho do vazby je v zásadě projev násilí.

K dotazu soudce, kam ta možnost dělat všechno, co chci, pokud to není v rozporu s listinou, podle mého názoru sahá, uvádím, že ještě je tam Hlava pátá, která jasně říká, kdy lze toto aplikovat. A ta je vyhrazena pouze soudu. Správní záležitosti se netýkají trestně soudní agendy.

K tomu, že jsem měl roli Nejvyššího správního soudu, tak proč ne třeba Okresního soudu v Olomouci, uvádím, protože soustava správního soudnictví začíná na kraji.

Ještě upozorním, že to usnesení Nejvyššího správního soudu bylo podáno tak, a bylo podáno na Ústavním soudě i na Nejvyšším správním soudě, že by bylo platné pouze za předpokladu, že by se s ním ztotožnili všichni předsedové senátu Nejvyššího správního soudu. A tady ještě chci říct jednu věc, já jsem ho podal v jakémsi čase v roce 2021 a předpokládám, že správní soudnictví je pod nějakými lhůtami a dosud ve své podstatě na to ze strany Nejvyššího správního soudu reagováno nebylo. To znamená, pokud by otázka validity této záležitosti měla být vyřešena, tak podle mě může být řešena pouze na Nejvyšším správním soudě nebo na Ústavním soudě, protože se to opírá o Článek 21 a 23 Listiny. A okresní soud třeba nebo krajský soud, tak tam je nutné, aby chránily ty základní práva a svobody podle Ústavy zaručená Listinou.

K dotazu soudce: Takže Vy jste v tom režimu a Vy teda můžete činit to, co Vám Listina nezakazuje a ani se na Vás nevztahuje a Nejvyšší správní soud potom už lhůtami a zákony vázaný je? Obžalovaný uvádí: Demokratický právní stát, což je Česká republika, podle Ústavy má dvě základní

ústavní instituce podle Článku 2 Listiny i Ústavy. První tou státní institucí je státní moc. A druhou tou státní institucí je každý.

Každý občan České republiky, to je myslím v Článku 42, je státní moci rovnocenný. Liší se to pouze tím, že obě dvě ty instituce jsou si rovné, to je demokracie. V rovnosti, důstojnosti i v právech je demokracie, to nemá se svrchovaností lidu nic společného. A ten problém je v tom, že státní moc vlastně udržuje ten status quo založený Listinou a každý rozvíjí ten blahobyt, řekněme, té společnosti v intenci Listiny.

K dotazu soudce: Listina základních práv a svobod Vám nezakazuje schvalovat zákony. Mohl byste schválit nějaký zákon sám?

K tomu dotazu obhájce vznášá námitku, kdy mu přijde, že už je to spíš zkouška z Ústavního práva než výslech.

Konstatováno, že soud se snaží zjistit, co znamená režim Článku 23 a obžalovaný vyzván k odpovědi.

Nato obžalovaný uvádí: Je to odpor, to znamená odpor je veden proti činnosti jiného. To slovo má nějaký význam a je to činnost proti jinému. Já v tuto chvíli nemám důvod schvalovat zákony.

K dotazu soudce, zda mohu schvalovat zákony, uvádím, že ale já o to neusiluji. K dotazu soudce, a kdybych usiloval, uvádím, že nemám tuto ambici. To znamená, i kdybych ji měl, tak ji nechci použít. K dotazu soudce, zda bych ji tedy mohl použít, uvádím, že ne, dívejte. Je to o tom, že cílem má být obnova svobodné soutěže politických stran. K dotazu soudce, zda to je cílem toho mého režimu Článku 23, uvádím, že ano. Já osobně v tuto chvíli chci říct, že by mně přišlo při existenci Listiny základních práv a svobod zcela nadbytečné přijímat jakýkoliv zákon. Tato otázka je velmi hypotetická a nevidím důvod ve své podstatě, proč bych měl přijímat jako nějaký zákon.

Výslech v 13:09 hod. přerušen.

Nato vyhlášeno

usnesení:

Hlavní líčení **se odročuje na den 17. 2. 2025 ve 12:30 hodin** do jednací síně č. 5/II. poschodí s tím, že státní zástupce, obžalovaný a obhájce berou termín odročeného hlavního líčení na vědomí s tím, že už nebudou písemně obesíláni, a to za účelem pokračování v dokazování.

Hlavní líčení skončeno v 13:10 hod.

Mgr. Jakub Kučera
samosoudce

Hedvika Blatáková
protokolující úřednice

Protokol vyhotoven na základě zvukového záznamu dne: 24. 1. 2025
CD se zvukovým záznamem uloženo u tohoto spisu.
Za správnost vyhotovení záznamu: Hedvika Blatáková